

متن کامل دعای افتتاح

به همراه ترجمه

توضیح: دعای افتتاح از دعاهای شب‌های ماه رمضان است که محمد بن عثمان، نایب خاص امام زمان (عج)، آن را نقل کرده است. در ابتدای دعا، مدح و ثنای الهی و در پایان آن درخواست ظهور امام زمان (عج) آمده است. خواندن این دعا در تمام شب‌های ماه رمضان توصیه شده، اما در سایر ایام نیز ممدوح است. در این صفحه، متن دعا همراه با ترجمه روان فارسی ارائه شده است.

شایان ذکر است که علامه حاج سید محمدحسین حسینی طهرانی (قدس الله سره) این دعا را شرح نمودند و این بیانات ارزشمند تحت عنوان شرح فقراتی از دعای افتتاح تدوین و به صورت کتابی مستقل منتشر گردیده است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي افْتَتَحُ الثَّنَاءَ بِحَمْدِكَ

خداوندا، من ثنا و ستایش را با حمد و ستودن تو آغاز می‌کنم

وَأنتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنِّكَ

و تو کارهای درست را به فضل و کرمات استوار می‌گردانی

وَأَيَقِنْتُ أَنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ

و من یقین دارم که تو در جای گذشت و مهربانی، مهربان‌ترین مهربانانی

وَأَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النِّكَالِ وَالنِّقْمَةِ

و در جای مجازات و انتقام، سخت‌گیرترین کیفردهندگان

وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعِظْمَةِ

و در جایگاه بزرگی و عظمت، از همه جباران، بزرگ‌تر و با جلالت‌تری.

اللَّهُمَّ أَذْنَتُ لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْأَلَتِكَ

خداوندا، به من اذن دادی که تو را بخوانم و از تو درخواست نمایم

فَاسْمَعْ يَا سَمِيعُ مِدْحَتِي

پس ای خدای شنوا، ستایش مرا بشنو

وَأَجِبْ يَا رَحِيمُ دَعْوَتِي

و ای رحیم و مهربان، دعای مرا اجابت کن

وَأَقِلْ يَا عَفُورُ عَثْرَتِي

و ای آمرزنده، از لغزش من درگذر

فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَهَا

که ای خدای من، چه بسیار گرفتاری‌ها که برطرف ساختی

وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا

و چه بسیار اندوه‌هایی که از من زدودی

وَعَثْرَةٍ قَدْ أَقَلْتَهَا

و چه بسیار لغزش‌هایی که نادیده گرفتی

وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا

و چه بسیار رحمت‌هایی که گستردی

وَحَلَقَةٍ بَلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتَهَا

و چه بسیار زنجیرهای بلا که از من گسستی.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وِلْدًا

حمد و ستایش خدایی را که برای خود، همسر و فرزندی نگرفته است

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا
و در سلطنت و فرمانروایی اش او را شریک و انبازی نیست و سست و ناتوان نیست تا او را یار و یاورى
باشد و او را به والاترین مراتب بزرگی یاد کن .

الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَخَامِدِهِ كُلِّهَا

ستایش مختص خداوند است، به همه ستودگی هایش

عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا

بر تمامی نعمت هایش .

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ

حمد و ستایش خدایی را که در سلطنتش او را همورد و مخالفی نیست

وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ

و در امر و اراده اش، او را رقیب و معارضی نیست .

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ

حمد و ستایش خدایی را که در کار آفرینش، او را شریکی نیست

وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ

و در عظمت و بزرگی اش، او را شبیهی نیست .

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاسِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ

ستایش مخصوص خدایی است که امر و اراده اش و توصیف نیکی اش همه جا گسترده است

الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ

آن که مجد و عظمتش با کرمش، در همه جا آشکار

الْبَاسِطِ بِالْجُودِ يَدُهُ

و آن که دستش را به جود و عطا گشوده است

الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ

و آن خدایی که خزانه های (رحمت) او کاستی نمی پذیرد

وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا جُودًا وَكِرْمًا

و بخشش بسیار، جز بر جود و کرمش نیفزاید

إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ

به درستی که تنها او عزیز و بخشنده است .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ

خداوندا، من درخواست کوچکی از دریای بی کران لطف تو دارم

مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ

درحالی که من به آن سخت نیازمندم

وَعِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٍ

و نیز غنا و توانگری تو بر آن (خواسته‌ام) دیرینه است

وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ

و درحالی که همان (حاجت کوچک) نزد من بسیار مهم و حیاتی است

وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ

و اعطای آن بر تو ناچیز و آسان است.

اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَن ذُنُوبِي

بارِإِلَهِهَا، بَخْشِشِ تُوَازِ گَنَآءِ مِن،

وَتَجَاوُزَكَ عَن خَطِيئَتِي

و گذشت تو از خطای من،

وَصَفْحَكَ عَن ظُلْمِي

و چشم‌پوشی تو از ظلم و ستم من،

وَ سَتْرَكَ عَلَيَّ قَبِيحِ عَمَلِي

و پرده‌پوشی تو بر کردار زشتم،

وَ حِلْمَكَ عَن كَثِيرِ جُرْمِي عِنْدَ مَا كَانَ مِن خَطِيئِي وَعَمْدِي

و بردباری تو در برابر جرم بسیارم که به عمد یا خطا مرتکب شده‌ام،

أَطْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ

مرا به طمع می‌اندازد که از تو لطف و عنایتی بخواهم که شایسته آن نیستم؛

الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ

آن (عنایت را) که از روی رحمت روزی‌ام نموده‌ای

وَأَرْزَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ

و با قدرتت به من نشان داده‌ای

وَعَرَّفْتَنِي مِنْ إِجَابَتِكَ

و با اجابتت به من شناسانده‌ای

فَصَرْتُ أَدْعُوكَ آمِنًا

و همین سبب شد که با حال اطمینان و آرامش تو را بخوانم

وَأَسْأَلَكَ مُسْتَأْنِسًا لَا خَائِفًا وَلَا وَجَلًا

و تو را مونس و همدم خودم احساس کنم و بدون ترس و دلهره از تو درخواست نمایم

مُدُلًّا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ

و نیز [چنان آنسی با تو احساس می‌کنم که] در همان حاجتی که مرا به سوی تو آورده، بر تو ناز می‌کنم

فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ

سپس اگر حاجتم دیر برآورده شود، به سبب جهلم، زبان به ملامت می‌گشایم

وَأَعْلَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي

درحالی که شاید تأخیر در رواشدن حاجتم، برایم بهتر باشد (و به صلاح من باشد)

لَعَلِّمَكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ

زیرا تو از عاقبت و سرانجام امور آگاهی

فَلَمْ أَرِ مَوْلَىٰ كَرِيمًا

أَصْبَرَ عَلَىٰ عَبْدٍ لَّنِيْمٍ مِنْكَ عَلَيَّ

بنابراین، مانند تو مولای کریمی ندیده‌ام که بر بنده فرومایه‌ای همچون من، صبور باشد.

يَا رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلِيَّ عَنْكَ

پروردگارا، تو مرا (به‌سوی خود) می‌خوانی ولی من از تو روی می‌گردانم!

وَتَتَّحَبَّبُ إِلَيَّ فَأَتْبَعُضُ إِلَيْكَ

و به من دوستی می‌ورزی و من با تو دشمنی می‌کنم!

وَتَتَّوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ

و به من محبت می‌کنی و من محبت را نمی‌پذیرم!

كَأَنَّ لِي النَّطْوُونَ عَلَيْكَ

گویی من هستم که بر تو فضل و منت دارم!

فَلَمْ يَمْنَعْكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ

باین‌همه، این امر، تو را از مهربانی و احسان به من باز نمی‌دارد

وَأَلْتَفَضُّ لِي بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ

و از اینکه با جود و کرمت بر من لطف و نیکی نمایی، جلوگیری نمی‌کند.

فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ

پس بر بنده نادان رحم کن

وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ

و با فزونی احسانت بر او سخاوت و گشاده‌دستی نما

إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ

که تو همانا بسی بخشنده و بزرگواری.

الْحَمْدُ لِلَّهِ مَالِكِ الْمَلِكِ

ستایش اختصاص به خدایی دارد که فرمانروای هستی است

مُجْرِي أَلْفُكِ

و کشتی‌ها را حرکت می‌دهد

مُسَخِّرِ الرِّيَّاحِ

و بادها را به‌تسخیر خود دارد

فَالِقِ الْإِصْبَاحِ

و سپیده‌صبح را می‌شکافد

دَيَّانِ الدِّينِ

و حاکم و صاحب‌اختیار دین است

رَبِّ الْعَالَمِينَ

و پروردگار عالمیان.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ

ستایش خدا را که می‌داند، باین حال بردباری می‌کند

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ

و ستایش خدا را که می‌تواند، باین حال می‌بخشد

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ طَوْلِ أَنَاتِهِ فِي غَضَبِهِ

و ستایش خدا را بر صبر و بردباری بسیارش در عین غضبش

وَهُوَ قَادِرٌ عَلَىٰ مَا يُرِيدُ

درحالی که او بر انجام هر کاری که بخواهد، تواناست.

الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ

ستایش خدا را که آفریننده عالم است

بِاسْطِ الرِّزْقِ

و گستراننده روزی

فَالِقِ الْإِصْبَاحِ

و شکافنده سپیده صبح

ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

و دارای مقام جلال و جمال

وَالْفُضْلِ وَالْإِنْعَامِ

و دارای فضل و بخشندگی است

الَّذِي بَعْدَ فَلَا يُرَىٰ

خدایی که به اندازه‌های (والامرته و) دور است که دیده نمی‌شود

وَقَرَّبَ فَشَهِدَ النَّجْوَىٰ

و [آن‌قدر] نزدیک گشت که نجوارا نیز می‌شنود

تَبَارَكَ وَتَعَالَىٰ

بس مبارک و بلندمرتبه است.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ

حمد و ستایش خدایی را که هیچ‌کس را یارای نزاع با او نیست تا با او هم‌تراز شود

وَلَا شَبِيهَةٌ يُشَاكِلُهُ

و شبیهی ندارد که همانند او باشد

وَلَا ظَهِيرٌ يُعَاوِدُهُ

و پشت و پناهی برای او نیست که یاری اش رساند.

فَهَرَّ بِعِزَّتِهِ الْأَعْزَاءَ

با عزتش تمام عزیزان و قدرتمندان را مقهور خویش ساخته

وَتَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعِظَمَاءَ

و بزرگان در برابر عظمتش فروتن گشته‌اند

فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ

پس با قدرتش بر هر آنچه می‌خواهد می‌رسد.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ أُنَادِيهِ

حمد و ستایش خدایی را که آنگاه که صدایش می‌زنم پاسخم را می‌دهد

وَيَسْتُرُ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ

و هر عیبی را بر من می‌پوشاند درحالی که من به نافرمانی ام ادامه می‌دهم

وَيُعْظِمُ النِّعْمَةَ عَلَيَّ فَلَا أَجَازِيهِ

و نعمتش را بر من بزرگ می‌گرداند اما من شکرش را به جای نمی‌آورم

فَكَمْ مِنْ مَوْهَبَةٍ هَنِينَةٍ قَدْ أَعْطَانِي

که چه بسیار موهبت‌های گوارایی که به من عنایت کرده

وَعَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي

و چه بلاهای بزرگ و هولناکی که مرا از آنها حفظ نموده

وَبَهْجَةٍ مُونِقَةٍ قَدْ أَرَانِي

و چه خوشی و زیبایی‌های دلربایی که به من نشان داده است

فَأَتْنِي عَلَيْهِ حَامِداً

پس او را همراه با حمد و ستایشم، ثنا می‌گویم

وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحاً

و او را همراه با تنزیه و تسبیح، یاد می‌کنم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَهْتَكُ حِجَابَهُ

حمد و ستایش خدایی را که حجاب و پرده‌اش دریده نمی‌شود

وَلَا يُعَلِّقُ بَابَهُ

و درب (رحمت) او بسته نمی‌گردد

وَلَا يُرَدُّ سَأَلُهُ

و سائل درگاهش را (دست‌خالی) برنمی‌گرداند

وَلَا يُخَيِّبُ أَمَلُهُ

و آرزومندش ناامید نمی‌شود.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ

حمد و ستایش خدایی را که افراد ترسان را در ایمنی می دهد

وَيُنَجِّي الصَّالِحِينَ [خل: الصادقين]

و صالحان [صادقان] را نجات می دهد

وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ

و مستضعفان (و آنان که ضعیف شمرده شده اند) را بالا می برد

وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ

و مستکبران را به زیر می کشاند

وَيُهْلِكُ مُلُوكًا

و پادشاهانی را به هلاکت می رساند

وَيَسْتَخْلِفُ آخَرِينَ

و گروهی دیگر را به جای آنان می گذارد

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ

و ستایش اختصاص به خدایی دارد که درهم شکننده زورگویان است

مُبِيرِ الظَّالِمِينَ

و نابودکننده ستمکاران

مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ

و گیرنده گریختگان

نَكَالِ الظَّالِمِينَ

و سزادهنده ستمکاران

صَرِيحِ الْمُسْتَصْرِحِينَ

و فریادرس فریادخواهان

مَوْضِعِ حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ

و مرجع حاجت حاجتمندان

مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ

و تکیه گاه مؤمنان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَرَعُدُ السَّمَاوَاتُ وَسُكَّانُهَا

حمد و ستایش خدایی را که از ترس او، آسمان و ساکنانش غرَش می کنند

وَتَرَجُّفُ الْأَرْضُ وَعُمَّارُهَا

و زمین و آبادکنندگان می لرزند

وَتَمْوُجُ الْبِحَارِ وَمَنْ يَسْبُحُ فِي عَمْرَاتِهَا

و دریاها و موجوداتی که در قعر آن شناورند، همگی در تلاطم اند.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ

«ستایش اختصاص به خدایی دارد که ما را به این جایگاه و حقیقت هدایت کرد و اگر او ما را هدایت

نمی نمود، خودمان هدایت نمی شدیم.»

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلُقْ

حمد و ستایش خدایی را که می آفریند ولی خودش آفریده کسی نیست

وَيَرْزُقُ وَلَا يَرْزُقُ

و روزی می دهد و روزی داده نمی شود

وَيُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ

و می خوراند و خود بی نیاز از خوردن است.

وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ

و زندگان را می میراند

وَيُحْيِي الْمَوْتَى

و مردگان را زنده می کند

وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ

و او زنده ای است که هرگز نمی میرد

بِيَدِهِ الْخَيْرُ

همه خیر و خوبی ها تنها به دست اوست

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و او بر هر امری قادر و تواناست.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

بارالها، درود بفرست بر محمد که بنده و فرستاده توست

وَأَمِينِكَ وَصَفِيكَ وَحَبِيبِكَ

و امین (بر وحی) و برگزیده و حبیب تو

وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ

و منتخب تو از میان خلقت

وَحَافِظِ سِرِّكَ

و حافظ سرتو

وَمُبْتَلِغِ رِسَالَاتِكَ

و رساننده پیام های تو (بر تمام عالم) است

أَفْضَلِ وَأَحْسَنِ

و برترین و بهترین [درودها را بر آن حضرت بفرست]

وَأَجْمَلِ وَأَكْمَلِ

و زیباترین و کامل ترین

وَأَزْكَى وَأَنْمَى

و پاک‌ترین و فزون‌ترین و بابرکت‌ترین

وَأَطْيَبَ وَأَطْهَرَ وَأَسْنَى

و پاکیزه‌ترین و طاهرترین و عالی‌ترین

وَأَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ

و بیشترین درودی که فرستادی و برکتی که دادی

وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ

و ترخّم و مهّری که ورزیدی و سلامی که فرستادی

عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيَانِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفْوَتِكَ

و بر بنده‌ای از بندگان و انبیاء و فرستادگان و برگزیدگان قرار دادی

وَأَهْلِ الْكِرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ

و بر گرامیان از میان خلقت ارزانی داشتی.

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

بارالها درود بفرست بر علی که امیر مؤمنان

وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و وصی و جانشین فرستاده پروردگار عالمیان

عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ

و بنده و ولی تو و برادر پیغمبر تو

وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ

و حجّت تو بر تمام خلق تو

وَأَيَّتِكَ الْكُبْرَى وَالنَّبَا الْعَظِيمِ

و بزرگ‌ترین آیه و نشانه تو و همان خبر عظیم است.

وَصَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ

و درود بفرست بر آن بانوی راستین و پاک

فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

فاطمه [زهره] که سرور زنان عالمیان است.

وَصَلِّ عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ

و درود بفرست بر دو فرزند دختر پیغمبر رحمت

وَأِمَامِي الْهُدَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

و دو پیشوای هدایت؛ حسن و حسین

سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

دو آقای جوانان بهشت

وَصَلِّ عَلَى أُنْمَةِ الْمُسْلِمِينَ

و درود بفرست بر پیشوایان و امامان مسلمانان

عَلِيَّ بْنِ الْحُسَيْنِ
وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ
وَعَلِيٍّ بْنِ مُوسَى
وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
وَعَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
وَالْخَلْفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ

و [درود بفرست] بر جانشین هدایت کننده و هدایت شده

حُجَجِكَ عَلَى عِبَادِكَ

که حجّت های تو بر بندگان تو هستند

وَأَمْنَانِكَ فِي بِلَادِكَ

و امینان تو در سرزمین های تو آند

صَلَاةً كَثِيرَةً دَائِمَةً

درود و رحمتی فراوان و دائمی.

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ

بارِإِلَها، و درود بفرست بر ولیّ و صاحب امرت، آن قیام کننده ای که همگان به ظهورش چشم امید بسته

وَأَعْدِلِ الْمُنتَظِرِ

و عدالت گستری که انتظارش را می کشند.

وَحَقِّقْهُ بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ

و او را با فرشتگان مقرب درگاہت، در برگیر

وَأَيِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

و او را با روح القدس تأیید گردان

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

ای پروردگار عالمیان.

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى كِتَابِكَ

بارِإِلَها، او را دعوت کننده به کتابت

وَأَلْقَائِمَ بِدِينِكَ

و برپادارنده و حافظ دینت قرار بده

أَسْتَخْلِفُهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا أَسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ

و او را جانشین و خلیفه خود بر روی زمین قرار بده همچنان که پیش از او نیز خلفای خود را مستقر

نمودی.

مَكَانَ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ

دین و آیینی را که تو برای او می‌پسندی، برای او هموار و استوار گردان

أَبْدَلُهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْنًا

و ترس و خوفی که (از مُعاندین) داشته به ایمنی تبدیل کن

يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا

تا تو را (به حقیقت بندگی) بپرستد و شریکی برای تو قرار ندهد.

اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعِزَّهُ بِهِ

بارِإِلَها، او را عزّت عنایت کن و به وسیله او (به ما نیز) عزّت عنایت فرما

وَأَنْصُرُهُ وَأَنْصُرْ بِهِ

و او را یاری کن و به وسیله او (ما را نیز) یاری فرما

وَأَنْصُرُهُ نَصْرًا عَزِيزًا

و او را مددی باعزّت و پیروزمندانه عنایت فرما

وَأَفْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا

و پیروزی و گشایشی آسان برای او قرار بده

وَأَجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا

و به او از نزد خودت، قدرت یاری رساننده‌ای عنایت بفرما.

اللَّهُمَّ أَظْهَرْ بِهِ دِينِكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ

خداوندا، به وسیله او دینت و سنت پیامبرت را آشکار فرما

حَتَّى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنْ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ

تا چیزی از حق، به خاطر ترس از احدی از خلائقت مخفی نماند.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ

بارِإِلَها، ما با تضرّع و ابتهاج نیازمندانه به درگاه تو از سویدای دل خواهانیم تا دولتی بزرگوارانه پیش

آوری

تُعَزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ

که در آن دوران، اسلام و یاورانش را سربلند گردانی

وَتُدُلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ

و نفاق و پیروانش را ذلیل و خوار گردانی

وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ

و ما را در آن دوره، از زمره دعوت‌کنندگان خلق به اطاعتت

وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ

و از پیشوایان آنها به راه خودت قرار دهی

وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

و بدین سبب کرامت و سربلندی دنیا و آخرت را روزی ما فرمایی .

اللَّهُمَّ مَا عَرَفْتَنَا مِنْ الْحَقِّ فَحَمِلْنَاهُ

بارِإِلهَا، آنچه از حق به ما شناساندی در وجود ما متحقق فرما

وَمَا قَصْرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَاهُ

و به آنچه (از حق) نرسیدیم ما را برسان .

اللَّهُمَّ أَلْمَمٌ بِهِ شَعْنَنَا

خداوند، به وسیله او آشفتگی و درهم ریختگی ما را انسجام ببخش

وَأَشْعَبَ بِهِ صَدَعَنَا

و تفرق و تشتت ما را به وسیله او سامان بده و به وحدت تبدیل فرما

وَأَرْثِقْ بِهِ فَتَقْنَا

و اختلاف ما را به وسیله او از میان بردار

وَكَثِّرْ بِهِ قِلَّتَنَا

و تعداد اندک ما را به وسیله او زیاد کن

وَأَعِزِّزْ بِهِ ذِلَّتَنَا

و ذلت ما را به وسیله او به عزت تبدیل فرما

وَأَغْنِ بِهِ عَائِلَنَا

و فقیر و نیازمند ما را به وسیله او بی نیاز گردان

وَأَقْضِ بِهِ عَن مُّغْرَمِنَا

و خسارت های ما را به وسیله او جبران کن

وَأَجْبِرْ بِهِ فَقْرَنَا

و فقر ما را به وسیله او برطرف ساز

وَسُدِّ بِهِ خَلَّتَنَا

و کاستی های ما را به وسیله او ترمیم کن

وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا

و سختی های ما را به وسیله او آسان گردان

وَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنَا

و به وسیله او ما را روسفید کن

وَفُكِّ بِهِ أَسْرَنَا

و ما را به وسیله او از اسارت رهایی بده

وَأَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنَا

و به برکتش به اهداف و خواسته هایمان برسان

وَأَنْجِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا

و وعده‌هایی را که به ما دادی به وسیله او محقق کن

وَأَسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا

و دعاهایمان را به برکتش مستجاب فرما

وَأَعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا

و آنچه می خواهیم به برکت او به ما عطا کن

وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنْ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ آمَانًا

و به برکتش در دنیا و آخرت به آرزوهایمان برسان

وَأَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا

و به برکتش بیشتر از آنچه می خواهیم به ما عطا کن

يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ

ای بهترین کسی که از او درخواست می شود

وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ

و ای گشاده‌دست‌ترین بخشنندگان

أَشْفَى بِهِ صُدُورَنَا

سینه‌های (غم‌دیده) ما را به وسیله او التیام بده

وَأَذْهَبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا

و کینه و کدورت‌های قلب‌هایمان را به وسیله او برطرف ساز

وَأَهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ

و در سرگستگی‌ها به وسیله او و به اذن خود، ما را به راه حق هدایت کن

إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

زیرا تو هرکس را که بخواهی به راه راست هدایت می کنی

وَأَنْصِرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا

و به وسیله او ما را بر دشمنت و دشمنان پیروز گردان

إِلَهُ الْحَقِّ آمِينَ

ای معبود حقیقی، آمین.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبِينَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ

بارالها، ما به درگاه تو شکوه می کنیم از فقدان پیغمبرمان که درودهای تو بر او و بر خاندان او باد

وَغَيْبَةَ وَوَلِيَّتِنَا

و [شکوه می کنیم] از غیبت مولایمان

وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا

و بسیاری دشمنانمان

وَقَلَّةَ عَدَدِنَا

و کمی تعدادمان

وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا

و از شدت فتنه‌ها و بلاهایی که گریبان‌گیر ما شده

وَتَظَاهِرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا

و هم‌داستانی زمانه بر علیه ما

فَصَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

پس بر محمد و آل محمد درود بفرست

وَأَعِنَّا عَلَى ذَلِكَ

و ما را در برابر همه اینها یاری رسان

بِفَتْحِ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ

با گشایشی که زود [به ما] می‌رسانی

وَبِضُرِّ تَكْشِفُهُ

و سختی‌ها و گرفتاری‌هایی که برطرف می‌سازی

وَنَصْرِ تَعِزُّهُ

و پیروزی با عزتی که عنایت می‌کنی

وَسُلْطَانِ حَقِّ تَظْهَرُهُ

و چیرگی و غلبه حق را که آشکار می‌سازی

وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنَاهَا

و با رحمتی از سوی خودت که بر ما می‌گسترانی

وَعَافِيَةٍ مِنْكَ تَلْبِسُنَاهَا

و لباس عافیتی که بر ما می‌پوشانی

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

به رحمتت ای مهربان‌ترین مهربانان.